

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 76/2009

z dnia 26 stycznia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 504/2007 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania ustaleń dotyczących dodatkowych należności przywozowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1), w szczególności jego art. 143 lit. b) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 504/2007 (2) przewiduje, że importer może na żądanie, w celu ustalenia dodatkowej opłaty celnej, stosować cenę importową CIF danej przesyłki, w przypadku gdy jest ona wyższa niż stosowna cena reprezentatywna, określona w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. W przypadku braku takiego żądania ust. 3 tego samego artykułu przewiduje, że dodatkowe należności celne mają być ustalone na podstawie ceny reprezentatywnej, o której mowa w art. 2 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia.
- (2) W orzeczeniu wydanym w dniu 13 grudnia 2001 r. w sprawie C-317/99 *Kloosterboer Rotterdam BV przeciw Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij* (3) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził, że art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalającego dodatkowe należności celne przywozowe w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG (4) jest nieważny, ponieważ przewiduje, że dodatkowe należności celne, o których w nim mowa, ustalane są zazwyczaj na podstawie ceny reprezentatywnej określonej w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1484/95 oraz że należności celne ustalane są na podstawie ceny importowej CIF przedmiotowego towaru tylko na wniosek importera. Ustępy te były takie same jak art. 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 504/2007. Artykuł 28 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (5) odpowiada art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia

29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego (6). Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 504/2007 należy zatem odpowiednio zmienić.

- (3) Aby dostosować się do orzeczenia Trybunału, należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 504/2007.
- (4) Z dniem 1 stycznia 2008 r. niektóre kody CN, o których mowa w rozdziale 4, zostały zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (7). Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia (WE) nr 504/2007.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 504/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowe opłaty celne stosowane zgodnie z art. 4 są wyznaczane przez Komisję w tym samym czasie, co ceny reprezentatywne.”;

- 2) w art. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Jeśli różnica między daną ceną progową określoną w art. 1 ust. 2 a ceną importową CIF przedmiotowej partii towaru”;

- 3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Dodatkową należność celną ustanawia się na podstawie ceny importowej CIF przedmiotowej partii towarów zgodnie z przepisami art. 3.

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 119 z 9.5.2007, s. 7.

(3) Rec. 2001, s. I-09863.

(4) Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

(5) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 48.

(6) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 77.

(7) Dz.U. L 286 z 31.10.2007, s. 1.

2. Gdy cena importowa CIF za 100 kg partii towarów jest większa niż stosowana cena reprezentatywna określona w art. 2 ust. 2, importer przedstawia właściwym władzom importujących państw członkowskich co najmniej następujące dowody:

- a) umowę zakupu lub inny równoważny dokument;
- b) umowę ubezpieczenia;
- c) fakturę;
- d) świadectwo pochodzenia (w stosownych przypadkach);
- e) umowę transportową;
- f) oraz konosament, w przypadku transportu morskiego.

3. W przypadku określonym w ust. 2 importer musi złożyć zabezpieczenie zgodnie z art. 248 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*), równe kwocie dodatkowej należności celnej, którą opłaciłby, jeśli należność ta byłaby obliczona na podstawie ceny reprezentatywnej stosowanej dla danego produktu.

4. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży omawianych produktów, przy obowiązującym terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, na udowodnienie, że partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość cen określonych w ust. 2. Niedotrzymanie któregośkolwiek z tych terminów pociąga za sobą utratę wpłaconego zabezpieczenia. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin sześciu miesięcy może jednak zostać przedłużony przez właściwe organy najwyżej o trzy miesiące.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 stycznia 2009 r.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim udowodnione zostały w sposób zgodny z wymogami organów celnych warunki rozdysponowania towaru.

W przeciwnym przypadku zabezpieczenie przepada jako forma opłacenia dodatkowych należności celnych.

5. Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzają, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Kwota należności, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia należności. Stosowana stopa procentowa jest taka sama jak stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego.

(*) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.”;

4) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w pierwszej kolumnie:

- kod 0402 91 11 zastępuje się kodem 0402 91 10,
- kod 0402 91 31 zastępuje się kodem 0402 91 30,
- kod 0402 99 11 zastępuje się kodem 0402 99 10;

b) kody 0402 91 19 i 0402 91 39 oraz związane z nimi dane zostają usunięte.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji